

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.035/2016/6.

A tanács tagjai: . Pethőné dr. Kovács Ágnes a tanács elnöke

. Vezekényi Ursula előadó bíró

. Osztovits András bíró

A felperesek: I. rendű,

II. rendű

A felperesek képviselője: Csizmadia és Szabó Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Csizmadia Attila ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. V. Nagy Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. V. Nagy Alíz és Kövesdi & Csákváry Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Kövesdi Zoltán ügyvéd

A per tárgya: taggyűlési határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Győri Ítéltábla Gf.II.20.020/2015/9/I. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Veszprémi Törvényszék 4.G.40.022/2014/30/I. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű és a II. rendű felperest, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 25.400 (huszonötezer-négyszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesek 1/2-1/2 arányban tulajdonosai két szombathelyi, az alperes érdekeltségi területéhez tartozó ingatlanoknak. A két ingatlan telekalakítás útján több ingatlan egyesítésével 2008. január 30-án jött létre. A felperesek az ingatlanokat 2011. februárjában elajándékozták gyermeküknek, majd 2011. májusában az

ajándékozási szerződést a szerződő felek felbontották. Ezen időszak alatt is azonban az alperesi tagnyilvántartásban tagként a felperesek szerepeltek.

- [2] 2011. március 28-án - a felperesek távollétében - az alperesi taggyűlés többségi határozattal elfogadta a 12/2011.(03.28) VK számú határozatot, amely az Alapszabály 8. pontját 4. bekezdéssel egészítette ki. E szerint: „azoknak a telkeknek az esetében, melyek területe 2002. január 1-jét követően telek-összevonás folytán alakult ki, az érdekeltségi egység száma szempontjából minden megkezdett 1200 m2 egy-egy külön teleknek minősül. Az érdekeltségi egységek száma azonban nem haladhatja meg a telek-összevonás nélkül számítható érdekeltségi egység számot. Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha a telek-összevonásnak a V T-val szemben nincs hatálya, vagy ha ahhoz az Intéző Bizottság hozzájárult”. A 15/2011.(03.28.) VK számú határozattal a taggyűlés az érdekeltségi hozzájárulás összegét - a már jogerősen kivetett érdekeltségi egységenkénti 230.000 Ft hozzájárulásra tekintettel - 5.070.000 Ft-ban határozza meg, amelyet 2011. május 16-áig kellett megfizetni.
- [3] Az alperes intéző bizottságának elnöke a 2011. április 22. napján kelt kivetési értesítőben a felpereseket 5.070.000 - 5.070.000 Ft érdekeltségi hozzájárulás megfizetésére hívta fel.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperesek 2011. V. 30-án érkeztetett keresetükben a 12/2011.(03.28.) VK határozat „megsemmisítését” kérték, mivel az az érdeküket sértette. A keresetlevél tartalmazza, „a közös érdekeknek sem tesz jót az, hogy a beruházások indulása idején visszamenően változtatnak a kialakult helyzeten, fel sem mérve, hogy a telekalakítás nyomán nagyobbá váló telken a tulajdonos hogyan, milyen közműszükséglettel képzei el az építkezést”. Másodlagosan annak megállapítását kérték, hogy a határozat a felperesekre nem terjed ki, illetve, hogy a telekalakításhoz az Intéző Bizottság hozzájárult.
- [5] A felperesek - jogi képviselőjük útján benyújtott módosított keresetükben - elsődlegesen a 12/2011.(03.28.) VK számú határozat felülvizsgálatát, hatályon kívül helyezését, másodlagosan annak megállapítását kérték, hogy a taggyűlési határozat hatálya - annak visszaható jellege folytán - a felperesekre nem terjed ki. Harmadlagos kérelmük annak megállapítására irányult, hogy a határozat a visszaható hatálya miatt általánosságban jogsértő, illetve a felperesek jogait és törvényes érdekeit sérti. Negyedlegesen annak megállapítását kérték, hogy a határozat a lakások számára tekintettel az 1200 m2 területet meghaladó telkek tulajdonosainak (ideértve a felpereseket) jogai, illetve kötelezettségei keletkeztetésére nem alkalmas.
- [6] Elsődlegesen a határozatok visszaható hatályát sérelmezték. E körben hivatkoztak a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a

továbbiakban: régi Jat.) 12. § (2) bekezdésében írtakra. Állították továbbá, az alperes a keresettel támadott határozattal joggal való visszaélést valósított meg. Előadták, a taggyűlési határozat a tulajdonosok rendelkezési jogát is korlátozza, ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 112. §-ában foglaltakba is ütközik.

- [7] Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását kérte.

Az első- és a másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Álláspontja szerint a 12/2011.(03.28.) VK határozattal szemben a felpereseket perlési jogosultság nem illette meg. Amennyiben ilyenmel mégis rendelkeznének, a határozat nem ütközött a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 2. § (1) bekezdésében írtakba, figyelemmel az 1. § (1) bekezdésében foglaltakra.
- [9] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - részben eltérő indokolással - helybenhagyta. Jogi álláspontja szerint a felpereseket a perindítás joga megillette, így érdemben vizsgálta a keresetet.
- [10] Kifejtette, bár a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Vgt.) 35. §-ának (4) bekezdése nem jogvesztő határidőként szabályozza a keresetindításra meghatározott határidőt, a bírói gyakorlat szerint a bíróságok csak a jogszabályban előírt határidőn belül előterjesztett jogi érveket ítélik meg, e körben vizsgálódhatnak. Érdemben ezért nem lehetett állást foglalni a jogi képviselő közreműködése mellett 2014. április 25-én előterjesztett beadványban írtak tárgyában. A keresetet az említett korlátok között (Pp. 3. § (2) bekezdés, 215. §) vizsgálva megállapította, hogy a felperesek visszaható hatállyal kapcsolatos jogi érvelése nem helytálló. Az ítélet táblája rámutatott, a határozatok felülvizsgálatára irányuló perben a bíróságok nem vizsgálhatják a jogi személy határozatának gazdasági megalapozottságát, célszerűségét. Erre tekintettel a másodfokú bíróság nem foglalhatott állást abban a kérdésben, hogy a víziközmű társulat legfőbb szerve - a gazdálkodáshoz szükséges alap biztosítása érdekében - helyesen döntött-e úgy, hogy a 2002. január 1. napját követően telekalakítással kialakult telek esetében nem egy egész telek, hanem annak 1200 m²-nyi része minősül egy érdekeltiségi egységnek. Az ítélet táblája szerint kizárólag az alperes tagjai dönthetnek arról, hogy a társulat céljai megvalósulása érdekében milyen mértékű hozzájárulás kivetése indokolt. Egyetértve az alperes jogi álláspontjával, rámutatott, a támadott határozat nem tekinthető „visszaható hatályú jogalkalmazásnak”, mivel azt csak a határozat meghozatalát követő kivetésekre alkalmazta az alperes.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A felperesek elsődlegesen a jogerős ítéletnek az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedő hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a 12/2011.(03.28.) VK számú határozat megsemmisítését kérték. Állították, a perben hozott ítéletek sértik a Pp. 3. § (2) bekezdésében, a 215. §-ban, a régi Jat. 12. § (2) bekezdésében, a Jat. 2. § (2) bekezdésében, a Ptk. 5. § (1) bekezdésében és a 112. § (1) bekezdésében, a Vgt. 35. § (4) bekezdésében, valamint a vízgazdálkodási társulatokról szóló 160/1995.(XII.26.) kormányrendelet (a továbbiakban: Korm. rend.) 13. §-ának (1) bekezdésében írtakat.
- [12] Elsődleges felülvizsgálati kérelmük indokaként előadták, hogy a kereseti kérelem tekintetében a bíróságok érveiket teljes körűen nem vizsgálták, ezzel kapcsolatban a tényállást nem tisztázták, álláspontjukat jogi érvekkel kellően nem támasztották alá.
- [13] Állították, a felperesek által, jogi képviselő nélkül benyújtott keresetben mindazon érvek megjelentek, amit a 2014. április 25-i, jogi képviselő útján benyújtott beadvány tartalmazott.
- [14] Előadták, keresetükben nem a határozatok célszerűségét, gazdasági megalapozottságát támadták. Nem a gazdasági ésszerűség körében értékelendő, hogy a közgyűlésen visszaható hatállyal döntöttek az egyes személyek, közöttük a felperesek által korábban megvalósított telekalakítások jogi következményeiről. A felperesek szerint a visszaható hatály azzal valósult meg, hogy az alperes a határozat meghozatalához képest időben korábbi, a 2002. január 1. napjától kezdődően véghezvitt telekalakításokhoz utólag fűzött jogkövetkezményt. Véleményük az volt, a visszaható hatály tilalmának elve a víziközmű társulatok által is betartandó.
- [15] A felperesek hivatkoztak arra is, az alperes határozata a tulajdonos rendelkezési jogát figyelmen kívül hagyó, joggal való visszaélést megvalósító döntés.
- [16] Az alperes a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján és azt a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [18] Úgy ítélte, a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Pp. 3. § (2) bekezdését betartva járt el a másodfokú bíróság, amikor a felpereseknek a Vgt. 35. § (4) bekezdésében meghatározott határidőn belül benyújtott keresetlevelében felhozott érveit vizsgálva döntött a kereseti kérelemről. Az ítélet tábla helytállóan utalt arra, hogy a következetes bírói gyakorlat értelmében a hozzájárulás

tárgyában hozott határozat felülvizsgálata iránti peres eljárás megindítására a Vgtv. 35. § (4) bekezdésében előírt 30 napos határidőn túl hivatkozott, a megtámadást megalapozó okok vizsgálatára nincs törvényes lehetőség. Az ellentétes lenne a jogszabály céljával.

- [19] A 30 napon belül benyújtott kereseti kérelemben a felperesek arra hivatkoztak, hogy a támadott határozat érdekükkel ellentétes, visszamenőleges hatályú, illetve, hogy a tulajdonukban álló telkeket az alperes Intéző Bizottságának hozzájárulásával alakították ki. Ez utóbbi érvre az eljárás későbbi szakaszában, így a felülvizsgálati kérelmükben sem hivatkoztak. Ezzel a kérelemmel tehát a Kúria érdemben nem foglalkozott, nem foglalkozhatott.
- [20] A Kúria azt vizsgálta, hogy az alperes taggyűlési határozata a Jat. 2. § (2) bekezdésében, illetve a régi Jat. 12. §-ának (2) bekezdésében írtakat sértette-e. A hivatkozott jogszabályok a jogalkotásra kötelező normát, elvet határozzák meg. A Jat. 2. § (1) bekezdése az 1. § (1) bekezdése tükrében egyértelműen behatárolja a törvény tárgyi hatályát: az a jogszabályokra, a normatív határozatokra, az utasításokra, illetve a (4) bekezdésben írt korlátozások mellett - megfelelően - a közjogi szervezet szabályozó eszközeire terjed ki. Ezen felsorolt körbe a víziközmű társulat határozata nem tartozik. A régi Jat. szabályaiból sem vonható le olyan következtetés, amely a fentiekkel ellentétes megállapításra adna lehetőséget.
- [21] A támadott taggyűlési határozat, nem vitásan, a felperesek gazdasági érdekét sértette, de ez okból a határozat hatályon kívül helyezésére nem kerülhet sor az adott tényállás mellett. Ha önmagában az érdeksérelem, a megnövekedett fizetési kötelezettség elegendő lenne a határozat hatályon kívül helyezésére, az a víziközmű társulások működését ellehetetlenítené, szinte kizárná a fizetési kötelezettség esetleg szükséges növelését. Ez irányadó főszabályként arra az esetre is, ha a tagokat a megnövelt fizetési kötelezettség nem azonos mértékben, vagy nem minden tagot érint. Ilyen tartalmú határozat meghozatalát a Korm. rend. 7. § (3) bekezdés c) pontja lehetővé teszi.
- [22] A fent írtakból következően az alperes törvényben biztosított jogával élt az alapszabály módosításakor. A joggal való visszaélés megállapításának még akkor sem állna fenn a feltétele, ha a Ptk. 5. § (1) bekezdésének megsértésére a felperesek határidőn belül hivatkoztak volna.
- [23] A Ptk. 112. §-ának megsértését a felperesek joghatályosan előterjesztett keresetükben nem sérelmezték. Ennek ellenére a Kúria rámutat arra, hogy e törvényi rendelkezést a támadott határozat nem sérti. A hivatkozott jogszabályban részletezett tulajdonosi részjogosultságok gyakorlásának jogát a határozat nem korlátozza, nem zárja ki. Önmagában az, hogy a felperesek telekalakítással kapcsolatos döntésének anyagi jogi következménye van, nem vonja el, nem korlátozza a tulajdonosi jogok gyakorlását.
- [24] A felperesek először felülvizsgálati kérelmükben hivatkoztak a

Korm. rend. 13. § (1) bekezdésében írtak megsértésére. A kialakult kúriai gyakorlat szerint olyan új jogi érvre, amely a megelőző eljárásnak nem volt tárgya, a felülvizsgálati eljárásban joghatályosan hivatkozni nem lehet. Ezzel a jogi érveléssel ezért a Kúria érdemben nem foglalkozhatott (BH.2002.283.).

- [25] A fent kifejtettekre tekintettel a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [26] A felperesek az eredménytelen felülvizsgálati kérelem miatt kötelesek az alperes jogi képviselői munkadíjból álló költségének megtérítésére a Pp. 270. § (1) bekezdése, illetve 78. § (1) bekezdése értelmében. Ennek összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alkalmazásával, a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányosan, a 4/A. § (1) bekezdése alapján általános forgalmi adóval növelt összegben határozta meg.
- [27] A Kúria az ítéletet tárgyaláson hozta meg.

Budapest, 2016. szeptember 27.

Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr. Vezekényi Ursula sk. előadó bíró, Dr. Osztovits András sk. bíró